369L0075

8.3.69 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 58/11

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 4ης Μαρτίου 1969

περί ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων πού ἀφοροῦν τό καθεστώς τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν

(69/75/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 100,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Κοινωνικῆς καί Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ Κοινότης βασίζεται ἐπί τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως·

ὅτι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως ρυθμίζεται κυρίως ἀπό τίς διατάξεις τοῦ τίτλου I, κεφάλαιο 1, τοῦ δευτέρου μέρους τῆς συνθήκης·

ὅτι τό κεφάλαιο αὐτό περιέχει σύνολο συγκεκριμένων διατάξεων, ὅσον ἀφορᾶ ἰδίως τήν κατάργηση τῶν δασμῶν μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, τή θέσπιση καί τήν προοδευτική εἰσαγωγή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου καθώς καί τίς τροποποιήσεις ἤ τίς αὐτόνομες ἀναστολές τῶν δασμῶν του· ὅτι ἄν καί τό ἄρθρο 27 προβλέπει ὅτι τά Κράτη μέλη προβαίνουν, πρίν ἀπό τή λήξη τοῦ πρώτου σταδίου καί κατά τό ἀναγκαῖο μέτρο, στήν προσέγγιση τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν τους διατάξεων τελωνειακῆς φύσεως, τό ἐν λόγω ἄρθρο δέν παρέχει στά ὄργανα τῆς Κοινότητος τήν ἐξουσία νά θεσπίζουν διατάξεις ἀναγκαστικοῦ χαρακτήρα ἐπί τοῦ θέματος· ὅτι ὡστόσο μία λεπτομερής ἐξέταση ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε μαζί μέ τά Κράτη μέλη ἀπέδειξε τήν ἀναγκαιότητα καθορισμοῦ σέ ὁρισμένους τομεῖς, μέ κοινοτικές πράξεις ἀναγκαστικοῦ χαρακτήρα τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων γιά τή θέσπιση τελωνειακῆς νομοθεσίας πού νά ἐξασφαλίζει τήν ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου·

ὅτι ὅλα τά Κράτη μέλη ἔχουν θεσπίσει νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις, πού ἡ ἐφαρμογή τους ἔχει ὁδηγήσει ἤ δύναται νά ὁδηγήσει στή σύσταση ζωνῶν, στίς ὁποῖες τά ἐμπορεύματα θεωροῦνται ὅτι δέν εὑρίσκονται στό τελωνειακό ἔδαφος τῆς Κοινότητος·

ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές παρουσιάζουν ὁρισμένες διαφορές οἱ ὁποῖες, ἄν ἐξακολουθήσουν νά ὑπάρχουν καί μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως, θά ἦταν δυνατόν νά προκαλέσουν ἐκτροπές ἐμπορίου καί τῶν τελωνειακῶν ἐσόδων·

ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές ἔχουν ἄμεση ἐπίπτωση στή σύσταση καί λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς·

ὅτι ἡ ἀνάλωση τῶν ἐμπορευμάτων, ἡ χρησιμοποίησή τους καί γενικά οἱ ἐργασίες πάνω σ' αὐτά πρέπει νά πραγματοποιοῦνται μέ τούς ἰδιους οἰκονομικούς ὅρους σέ ὅλο τό ἔδαφος τῆς Κοινότητος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ὁρίζει τούς κανόνες πού πρέπει νά περιλαμβάνουν οἱ νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀναφέρονται στό καθεστώς τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν.

2. Ὡς «ἐλευθέρα ζώνη», ὁποιαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ ἔκφραση πού χρησιμοποιεῖται ἀπό τά Κράτη μέλη, νοεῖται κάθε περιφραγμένη περιοχή, ἡ ὁποία ὁρίζεται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, καλούμενες στό ἑξῆς οἱ «ἁρμόδιες ἀρχές», προκειμένου νά θεωρηθεῖ ὅτι τά ἐμπορεύματα πού εὑρίσκονται σέ αὐτή δέν εἶναι στό τελωνειακό ἔδαφος τῆς Κοινότητος ἀπό ἀπόψεως ἐφαρμογῆς τῶν δασμῶν, τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν, τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καί κάθε φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἤ μέτρου ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος.

(1) ΕΕ ἀριθ. A 66 τῆς 2.7.1968, σ. 12.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 75 τῆς 29.7.1968, σ. 8.

3. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται:

α) Στίς περιφραγμένες περιοχές πού προβλέπονται στό παράρτημα καί

β) Στίς περιφραγμένες περιοχές πού προβλέπονται στήν παράγραφο 2 καί θά καθορισθοῦν μετά τήν κοινοποίηση τῆς ὁδηγίας.

Ἄρθρο 2

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καί 3, γίνονται δεκτά στίς ἐλεύθερες ζῶνες ἐμπορεύματα κάθε εἴδους, ἀνεξάρτητα ἀπό ποσότητα καί χώρα καταγωγῆς, προέλευση ἤ προορισμό.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δέν ἐμποδίζουν:

α) τήν ἐφαρμογή ἀπαγορεύσεων ἤ περιορισμῶν πού ἐπιβάλλονται γιά λόγους δημοσίας ἠθικῆς, δημοσίας τάξεως, δημοσίας ἀσφαλείας, προστασίας τῆς ὑγείας καί τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ζώων ἤ προφυλάξεως τῶν φυτῶν, προστασίας τῶν ἐθνικῶν θησαυρῶν πού ἔχουν καλλιτεχνική, ἱστορική ἤ ἀρχαιολογική ἀξία ἤ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς καί ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας·

β) τή δυνατότητα, γιά τίς ἁρμόδιες ἀρχές, νά περιορίζουν σέ μερικά ἐμπορεύματα τήν εἴσοδο σέ ὁρισμένες ἐλεύθερες ζῶνες ἤ σέ τμήματα τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν, γιά λόγους τεχνικῆς ἤ διοικητικῆς φύσεως.

3. Τά ἐμπορεύματα πού τίθενται ὑπό τό καθεστώς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή στό τελωνειακό ἔδαφος τῆς Κοινότητος, καθώς καί τά προϊόντα πού παράγονται ὑπό τό καθεστώς αὐτό, μποροῦν νά εἰσάγονται καί νά παραμένουν στίς ἐλεύθερες ζῶνες μόνον ἐάν ἔχουν ἐπιληφθεῖ σχετικά οἱ ἁρμόδιες ἀρχές, ὥστε νά ἐξασφαλίζεται ἡ συμμόρφωση πρός τίς ὑποχρεώσεις πού ἔχουν ἀναληφθεῖ κατ' ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ.

Ἄρθρο 3

Τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα τοποθετοῦνται σέ ἐλεύθερες ζῶνες πρέπει νά μποροῦν, ὑπό ὅρους πού καθορίζονται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές, νά γίνονται ἀντικείμενο:

α) ἐργασιῶν φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, μεταφορτώσεως ἤ ἀποθηκεύσεως·

β) τῶν συνήθων ἐργασιῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Μαρτίου 1969 περί ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στό καθεστώς τῆς τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως·

γ) ἐργασιῶν καταστροφῆς.

Ἄρθρο 4

1. Ὅταν τά ἐμπορεύματα πού τοποθετοῦνται σέ μία ἐλεύθερη ζώνη, δέν πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 9 καί 10 τῆς συνθήκης, δέν μποροῦν νά τίθενται σέ ἀνάλωση ἤ νά χρησιμοποιοῦνται ὑπό ὅρους ἄλλους ἀπό ἐκείνους πού ἐφαρμόζονται στό ὑπόλοιπο ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγω ζώνη.

2. Τά ἐμπορεύματα πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 μποροῦν νά γίνονται μέσα στίς ἐλεύθερες ζῶνες ἀντικείμενο ἄλλων ἐργασιῶν, ἐκτός ἀπό τίς συνήθεις ἐργασίες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 β), μόνο σύμφωνα μέ τούς ὅρους καί τούς κανόνες πού ἰσχύουν γιά τήν τελειοποίηση πρός ἐπανεξαγωγή.

Ἐν τούτοις, τά Κράτη μέλη μποροῦν στό μέτρο πού ἀπαιτεῖται γιά νά λαμβάνονται ὑπόψη οἱ ὅροι τῆς λειτουργίας καί τῆς τελωνειακῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν, νά προσαρμόζουν τίς μεθόδους ἐλέγχου πού προβλέπονται ἐπί αὐτοῦ τοῦ θέματος.

3. Κατά παρέκκλιση ἀπό τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐδάφιο πρῶτο, οἱ ἐργασίες τελειοποιήσεως πού γίνονται στό ἔδαφος τοῦ παλαιοῦ ἐλεύθερου λιμένα τοῦ Ἀμβούργου δέν ἐξαρτῶνται ἀπό προϋποθέσεις οἰκονομικῆς φύσεως.

Ἐν τούτοις, ἐφ' ὅσον σέ ὁρισμένο τομέα οἰκονομικῆς δραστηριότητος θίγονται οἱ ὅροι ἀνταγωνισμοῦ στήν Κοινότητα λόγω τῆς παρεκκλίσεως αὐτῆς, τό Συμβούλιο ἀποφασίζει κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 100 τῆς συνθήκης, νά τεθοῦν γιά τόν ἀντίστοιχο τομέα οἰκονομικῆς δραστηριότητος πού ἀσκεῖται στό ἔδαφος τοῦ παλαιοῦ ἐλεύθερου λιμένα τοῦ Ἀμβούργου ὅροι οἰκονομικῆς φύσεως, οἱ ὁποῖοι προβλέπονται ἐπί κοινοτικοῦ ἐπιπέδου γιά τό θέμα τῆς τελειοποιήσεως.

Ἄρθρο 5

1. Ἐκτός ἀπό ἀντίθετες ἐθνικές διατάξεις, ἐφ' ὅσον τά ἐμπορεύματα πού τοποθετοῦνται σέ ἐλεύθερες ζῶνες πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 9 καί 10 τῆς συνθήκης, μποροῦν νά γίνουν ἀντικείμενο ἄλλων ἐργασιῶν ἐκτός τῶν συνήθων ἐργασιῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 περίπτωση β).

2. Ἐφ' ὅσον τά ἐμπορεύματα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 προορίζονται νά τεθοῦν σέ ἀνάλωση στήν Κοινότητα ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθοῦν σέ ἄλλες ἐργασίες ἐκτός ἀπό τίς συνήθεις ἐργασίες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 περίπτωση β), οἱ ἐργασίες αὐτές μποροῦν νά πραγματοποιηθοῦν μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἁρμόδιες ἀρχές ἔχουν ἐπιληφθεῖ σχετικά καί ὑπό ὅρους πού αὐτές καθορίζουν.

Ἄρθρο 6

Ἡ διάρκεια παραμονῆς τῶν ἐμπορευμάτων σέ ἐλεύθερες ζῶνες δέν εἶναι περιορισμένη. Ἐν τούτοις, οἱ

ἁρμόδιες ἀρχές μποροῦν νά περιορίζουν τή διάρκεια αὐτή καί νά θεσπίζουν διατάξεις πού χρησιμεύουν στήν ἐξασφάλιση τοῦ ἐλέγχου τοῦ περιορισμοῦ, ὅταν αὐτό κρίνεται δικαιολογημένο ἰδίως γιά λόγους συναφεῖς μέ τή φύση τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρο 7

Τά ἐμπορεύματα πού τοποθετοῦνται σέ ἐλεύθερες ζῶνες, πρέπει νά μποροῦν νά γίνονται ἀντικείμενο μεταβιβάσεων ὑπό τούς ὅρους καί κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται ἀπό τίς ἐθνικές νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις.

Ἄρθρο 8

1. Ἄν τά ἐμπορεύματα πού τοποθετοῦνται σέ ἐλεύθερες ζῶνες τεθοῦν σέ ἀνάλωση, οἱ ὀφειλόμενοι κατά τήν εἰσαγωγή δασμοί, φορολογικές ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος καί γεωργικές εἰσφορές εἰσπράττονται βάσει τῶν ποσοστῶν ἤ ποσῶν πού ἰσχύουν κατά τήν ἡμερομηνία θέσεώς τους σέ ἀνάλωση, ἀναλόγως τοῦ εἴδους καί βάσει τῆς δασμολογητέας ἀξίας καί τῆς ποσότητος πού ἀναγνωρίζονται ἤ γίνονται δεκταί ἀπό τήν τελωνειακή ὑπηρεσία κατά τήν ἡμερομηνία αὐτή. Ἐν τούτοις, ὅταν ὡς βάση ὑπολογισμοῦ λαμβάνεται ἡ ὑπό τοῦ ἀγοραστοῦ πληρωθεῖσα ἤ πληρωτέα τιμή, δέν πρέπει νά συνυπολογίζονται στή δασμολογητέα ἀξία τά ἔξοδα ἀποθηκεύσεως καί συντηρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, κατά τή διάρκεια τῆς παραμονῆς τους στίς ἐλεύθερες ζῶνες, τά ὁποῖα βαρύνουν αὐτόν τόν ἀγοραστή.

2. Κατά παρέκκλιση ἀπό τήν παράγραφο 1, τά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα στίς ἐλεύθερες ζῶνες γίνονται ἀντικείμενο ἄλλων ἐργασιῶν, ἐκτός τῶν συνήθων ἐργασιῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 περίπτωση β), μποροῦν νά τίθενται σέ ἀνάλωση, μόνο σύμφωνα μέ τούς ὅρους καί τούς κανόνες πού ἰσχύουν στό θέμα τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή.

Ἐν τούτοις, τά Κράτη μέλη μποροῦν νά θεσπίζουν διατάξεις πού νά προβλέπουν τή δασμολόγηση τῶν παραγώγων προϊόντων πού προκύπτουν ἀπό τήν τελειοποίησή τους ἀναλόγως τοῦ εἴδους τους καί βάσει τῆς δασμολογητέας ἀξίας καί τῆς ποσότητός τους, οἱ ὁποῖες ἀναγνωρίζονται ἤ γίνονται δεκτές κατά τήν ἡμερομηνία θέσεώς τους σέ ἀνάλωση, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη ὅτι τό ποσό τῶν δασμῶν, τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος καί τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν πού εἰσπράττονται μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θά εἶναι τουλάχιστον ἴσο μέ τό ποσό πού θά εἰσεπράττετο κατ' ἐφαρμογή τῶν κανόνων πού ἰσχύουν στό θέμα τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τά μέτρα πού ἀπαιτοῦνται γιά τή συμμόρφωσή τους πρός τήν παρούσα ὁδηγία τό ἀργότερο τήν 1η Ὀκτωβρίου 1969.

Ἄρθρο 10

Κάθε Κράτος μέλος πληροφορεῖ τήν Ἐπιτροπή περί τῶν διατάξεων πού θεσπίζει γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὁδηγίας.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακοινώνει τίς πληροφορίες αὐτές στά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 4 Μαρτίου 1969.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ πρόεδρος

G. THORN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Ἄρθρο 1, παράγραφος 3 α))

1. *Ὁμοσπονδιασκή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας* Freihäfen	(*Zollgesetz*, § 86)
2. *Βασίλειο τοῦ Βελγίου* Entrepôts francs / Vrije entrepots	(*Loi* du 4.3.1846, art. 26)
3. *Γαλλική Δημοκρατία* — Zones franches du pays de Gex et de la Haute-Savoie — Zones franches maritimes et fluviales	(*Code des douanes*, art. 286 à 298)
4. *Ἰταλική Δημοκρατία* Punti franchi, depositi franchi	(*Legge doganale*, 25.9.1940 Nº 1424 art. 1)
5. *Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν* Publieke en particuliere entrepots	(*Algemene Wet, inzake de douane en de accijnzen* 26.1.1961, κεφάλαιον III)